

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Helenou Nebesařovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **EUROVIA CS, a.s.**, IČO: 45274924
sídlem U Michelského lesa 1581/2, Michle, Praha 4
zast. JUDr. Františkem Scholzem, advokátem
sídlem Revoluční 1200/16, Praha 1

proti

žalovaným: 1) **Metrostav a.s.**, IČO: 00014915
sídlem Koželužská 2450/4, Libeň, Praha 8
zast. Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem
sídlem Na strži 2102/61a, Praha 4
2) **Metrostav Infrastructure a.s.**, IČO: 24204005
sídlem Koželužská 2246/5, Libeň, Praha 8
zast. Mgr. Tomášem Krutákem, advokátem
sídlem Revoluční 724/7, Praha 1

o určení neúčinnosti prodeje části závodu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R..

takto:

- I. Žaloba s návrhem, aby soud rozhodl, že prodej části závodu uskutečněný mezi žalovanými na základě smlouvy o prodeji části závodu ze dne 25.8.2020 je vůči žalobci neúčinný, se **zamítá**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 1 náhradu nákladů řízení v částce 57 596 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Lukáše Trojana do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 2 náhradu nákladů řízení v částce 57 596 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Tomáše Krutáka do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou dne 30.9.2020 domáhal proti žalovaným shora uvedeného rozhodnutí. V žalobě uvedl, že dne 1.9.2020 mu bylo doručeno oznámení žalovaných, že žalovaný 1) jako prodávající dne 25.8.2020 uzavřel se žalovaným 2) jako kupujícím smlouvu o prodeji části závodu v podobě části (nikoliv celku) organizačního útvaru žalovaného 1) nazývaného „Divize 4“ (dále Smlouva o prodeji části závodu). Dle Oznámení žalovaných žalovaný 2) se tak měl ke dni 1.9.2020 stát věřitelem pohledávek a dlužníkem dluhů náležejících k Divizi 4 (dále Část závodu). Společně s Oznámením předložili žalovaní žalobci přehled některých smluvních vztahů, jejichž účastníkem je též žalobce, do kterých údajně vstoupil v důsledku převodu Části závodu žalovaný 2).

2. Žalobce zdůraznil, že s převodem Části závodu nikdy nevyslovil souhlas a nesouhlasil s ním, přičemž žalovaný 1) žalobce o takto významné transakci předem ani neinformoval. Žalobce odkázal na ust. § 2181 o.z. s tím, že prodejem Části závodu došlo ke zhoršení dobytnosti pohledávek. Má proto žalobce právo domáhat se vydání soudního rozhodnutí, kterým bude vůči němu konstatována neúčinnost prodeje Části závodu. V této souvislosti žalobce uvedl, že se žalovaným 1) jsou dlouholetými smluvními partnery, kdy jako stavební firmy jednotlivě či ve sdružení se podílejí na výstavbě silnic a dálnic na území ČR. Jedná se zejména o smluvní vztahy vyplývající z veřejných zakázek nadlimitního rozsahu. Převodem Části závodu přešla na žalovaného 2) většina hodnotných a důležitých smluvních závazků, ze kterých žalobci vznikly, vznikají a budou vznikat pohledávky jak peněžité, tak nepeněžité povahy. Žalobce dále v žalobě konkrétně specifikoval příslušné smlouvy o dílo, na základě nichž vzniká žalobci zejména pohledávka za žalovaným 1) na provedení díla či na zaplacení díla. Žalobce eviduje peněžité pohledávky za žalovaným 1) v celkové výši 17 000 000 Kč, které nebyly dosud uhrazeny. Z důvodu probíhajících prací tak lze dle žalobce očekávat v průběhu následujících kalendářních měsíců vznik dalších pohledávek ve výši několika desítek milionů Kč. Žalobce zdůraznil, že případná nefunkčnost těchto vztahů a ohrožení dobytnosti peněžitých a nepeněžitých pohledávek představující plnění díla (včetně odpovědnosti za vady a záruky za jakost) by měla dopad nejen do sféry žalobce a jejich smluvních partnerů, ale negativně by zasáhla i veřejný zájem na dobudování staveb s prioritním významem.

3. Žalobce dále v žalobě uvedl, že žalovaný 1) je akciovou společností se splaceným základním kapitálem ve výši 790 666 800 Kč (jedná se o právního nástupce státního podniku Metrostav

Praha). Tržby žalovaného 1) dosáhly za rok 2019 hodnoty 26 606 000 000 Kč. Naproti tomu žalovaný 2) je akciovou společností se splaceným základním kapitálem pouze ve výši 2 000 000 Kč. Tržby žalovaného 2) činily v roce 2016 – 2018 shodně 0 Kč. Aktiva žalovaného 2) k 31.12.2018 představují hodnotu 3 310 000 Kč. Z uvedeného je tedy zřejmý zásadní nepoměr v ekonomickém zázemí a finančních prostředcích žalovaného 1) a žalovaného 2). Žalobce však vstupoval do veškerých smluvních vztahů se žalovaným 1) s vědomím informací o velikosti finančních, technických a personálních kapacit žalovaného 1), které skýtají žalobci určité záruky. Žalobce by nikdy neuzavřel předmětné smlouvy a nepodílel se na projektech v řádech miliard korun se společnostmi, která v minulých letech nevykonávala žádnou výdělečnou činnost. Žalobce je přesvědčen o tom, že žalovaný 2) nedisponuje dostatečnými finančními, personálními, technickými a dalšími kapacitami, prostřednictvím kterých by byl schopen plnit své dluhy vůči žalobci z kontraktů miliardové hodnoty, které podle oznámení žalovaných na žalovaného 2) přešly. Je tedy nepochybné, že dobytost pohledávek žalobce bude zhoršena.

4. Žalobce si je sice vědom zákonného ručení žalovaného 1) dle ust. § 2177/1 o.z., které však dle jeho názoru ničeho nemění na zhoršení dobytosti pohledávek žalobce. V této souvislosti zdůraznil, že ručení je pouze zajišťovacím prostředkem, který lze využít až poté, kdy dlužník svou povinnost nesplní. Avšak v případě, že dílo není splněno řádně a včas, vzniká objednateli často nárok na smluvní pokutu a zpravidla i nárok na náhradu škody či dokonce může být smluvní vztah z takového důvodu z jeho strany ukončen. V takovém případě ručení za splnění závazku postrádá svou zajišťovací schopnost. Žalobce dále odkázal na § 2028 o.z. s tím, že zákonné ručení zajišťuje pouze peněžitou pohledávku. Ručitel ručí za závazky existující ke dni převodu závodu. Součástí převodu Části závodu je však řada provádění děl v procesu realizace. Na těchto smlouvách mohou žalobci a žalovanému 1) v budoucnu vznikat i další závazky s tím související (odpovědnost za vady díla, odpovědnost za škodu apod.), přičemž by bylo velmi obtížné se domáhat těchto závazků vůči žalovanému 1) jako ručiteli. Žalobce nadto vyslovil pochybnosti o platnosti napadené smlouvy o převodu části podniku, což podrobně rozvedl.

5. Žalovaný 1) navrhl zamítnutí žaloby s tím, že předm. převodem Části závodu nedošlo ani dojít nemohlo ke zhoršení dobytosti pohledávek žalobce. Předně zdůraznil, že ust. § 2181 o.z. poskytuje právo věřiteli podat žalobu na neúčinnost pouze v situaci, kdy se prodejem závodu zhorší dobytost pohledávky věřitele. Pod pojmem „pohledávky“ je nutné rozumět pohledávky aktuální, existující ke dni převodu závodu, nikoliv neurčité budoucí pohledávky, k jejichž vzniku ještě nedošlo nebo vznik je odvislý od řady podmínek. K tvrzením žaloby žalovaný 1) namítl, že základní kapitál žalovaného 2) byl zvýšen o 98 000 000 Kč a plně splacen peněžitým vkladem ke dni 5.9.2020 (před podáním žaloby). Pokud se žalobce odkazoval na nulové obraty žalovaného 2), nemá tato argumentace na dobytost aktuálních pohledávek žádný vliv. Žalobce nezohledňuje fakt, že žalovaný 2) nabyl část závodu od žalovaného 1), je tedy třeba naopak zohlednit obrat dosahovaný převáděnou částí závodu. Žalobce rozporuplně z jedné strany tvrdí, že žalovaný 2) je prázdnou schránkou bez žádné činnosti, na druhé straně tvrdí, že žalovaný 2) nabyl část závodu značného jmění a značné hodnoty. Poukaz na nedostatečné ekonomické, technické a personální zázemí považuje žalovaný 1) za zcela absurdní. V této souvislosti poukázal na skutečnost, že v prosinci 2020 došlo ke zprovoznění obchvatu města Řevničov dálnice D6, na kterém se podíleli společně žalobce a žalovaný 2). Na těchto zakázkách pracují stejní lidé, se stejným technickým vybavením, jako tomu bylo před uzavřením smlouvy o převodu části závodu. Žalobce dále zcela opomíjí řadu kontrolních mechanismů plnění povinností používaných ve stavebnictví – bankovní záruky za řádné provedení díla, zálohu nebo plnění záručních povinností, zádržné apod. Žalobce netvrdí žádné konkrétní pohledávky, jejichž dobytost by byla ohrožena, netvrdí konkrétní obchodní případy s aktuálními konkrétními hrozbami, které by mohly mít negativní dopad do

postavení žalobce jako věřitele a bez jakékoliv opory v realitě předjímá negativní vývoj fungování a podnikatelské činnosti žalovaného 2), aniž by takové predikce smysluplně osvětlil. Žalovaný 1) nesouhlasí ani s tvrzením zhoršení nedobytnosti pohledávek údajnou neefektivitou zákonného ručení žalovaného 1). Předně žalobce popisuje pohledávky, které mohou teprve vzniknout, což je v rozporu se smyslem ust. § 2181 o.z. V této souvislosti žalovaný 1) zdůraznil, že žalobce odmítl nabídku žalovaného 1) nad rámec zákonného ručení rozšířeného ručitelského prohlášení, ve kterém se žalovaný 1) zavázal splnit veškeré dluhy z relativních smluv vůči žalobci, a to jak existujících, tak i budoucí vzniklé z relativních smluv. Uvedené svědčí o tom, že popsaná „obava“ je nepodložená a uměle zkonstruovaná. Pokud žalobce dále vyslovil údajnou pochybnost o platnosti převodu části závodu, k tomu žalovaný 1) namítl, že předmětem aktuálního řízení není a nemůže být posuzování platnosti převodu části závodu – k tomu § 2181 o.z. nezakládá aktivní legitimaci žalobce. Ostatně pokud by převod části závodu byl neplatný (s čímž žalovaný nesouhlasí), nevedlo by to k vyhovění žalobě, ale naopak by to muselo vést k jejímu zamítnutí, což nepodporuje žalobou uplatněný nárok žalobce.

6. Žalovaný 2) rovněž navrhl zamítnutí žaloby s tím, že předm. převodem Části závodu nedošlo ke zhoršení dobytosti pohledávek žalobce. Převedená Divize 4 se zabývá infrastrukturními projekty v silničním dopravním stavitelství. Jedná se o oborově i organizačně jasně vymezenou složku v rámci závodu žalovaného 1) s vlastní organizační a řídicí strukturou a soubor účetních středisek. K této organizační složce náležel konkrétní majetek, konkrétní závazky a jasně vymezený okruh zaměstnanců. Seznam všech těchto organizačních prvků převáděné části závodu je součástí smlouvy o převodu. Jedná se o homogenní celek tvořený souborem účetních středisek tvořících Divizi 4, ze které byla vyčleněna (vyloučena z převodu) účetní střediska, pod která spadaly zakázky realizované Divizí 4 v zahraničí. Žalovaný 2) tak nabyt výrobní zázemí, včetně personálního, jehož prostřednictvím se realizují vztahy specifikované ve smlouvě o prodeji části závodu, včetně smluv uzavřených se žalobcem. Žalovaný 2) má aktuálně (k prosinci 2020) cca 500 zaměstnanců, což je srovnatelné s jinými hráči na trhu. Žalovaný 2) z uvedených důvodů odmítl tvrzení žalobce, že je prázdnou skořápkou s nefunkční entitou. Shodně s žalovaným 1) poukázal na nepravdivé tvrzení žalobce týkající se výše základního kapitálu žalovaného 2). Žalovaný 2) dále poukázal na příslušnou judikaturu s tím, že na zhoršení dobytosti pohledávky prodejem podniku lze usuzovat z konkrétních projevů, resp. chování nového majitele v bezprostřední souvislosti s uzavřením smlouvy o prodeji podniku, zejména z nezájmu na plnění převzatých reálných závazků. V této souvislosti žalovaný 2) poukázal na skutečnost, že v době po účinnosti převodu části závodu došlo k úspěšnému zprovoznění několika významných infrastrukturních staveb – 28.11.2020 byl zprovozněn úsek 19 realizovaný v rámci modernizace dálnice D1; 30.11.2020 došlo ke zprovoznění klíčového úseku na dálničním tahu D6 Řevničov – obchvat; v polovině prosince se uskutečnil plánované zprovoznění úseku dálnice D1 48 Rybí – MÚK. Plnění závazků vůči objednatelům tedy pokračuje bez jakýchkoliv komplikací. V této souvislosti žalovaný 2) zdůraznil, že zadavatelé těchto staveb (z nichž nejvýznamnější je Ředitelství silnic a dálnic ČR) platnost ani účinnost transakce nerozporují a neúčinnosti prodeje části závodu se nedomáhají, neboť k tomu nemají žádný důvod. K žalobcem namítané údajné neefektivitě zákonného ručení žalovaného 2) m.j. poukázal na skutečnost, že žalobce se obává o dobytost případných dluhů v budoucnosti, přičemž svoji údajnou obavu opírá zjednodušeně o to, že smluvním partnerem je méně „robustní“ (silný) subjekt. Dovojuje prvoplánově z veličin jako je obrát či výše základního kapitálu, popř. délku působení na trhu. Žalovaný 2) je přesvědčen o tom, že zhoršení dobytosti je třeba opřít o konkrétnější tvrzení (a tím odpovídající důkazy), než že práva a povinnosti přešla na subjekt, který je z pohledu některých ukazatelů objektivně „menší“. Zhoršení dobytosti musí být opřeno o konkrétní skutečnosti a nelze paušalizovat na základě zavádějících kategorií typu „ekonomická síla“ nebo „velikost“, které lze jen těžko objektivizovat. Žalovaný 2) pak shodně s žalovaným 1) poukázal na zajištění bankovními zárukami s tím, že banky potvrdily svoji připravenost při uplatnění

bankovních záruk akceptovat i výzvu, kdy bude jako dlužník uveden žalovaný 2). Dále odkázal na žalobcem neakceptovanou nabídku žalovaného 1) na poskytnutí dodatečného zajištění, jejímž cílem bylo vyloučit obavy a nejistotu ohledně předm. transakce na straně žalobce. Skutečnost, že žalobce tuto nabídku neakceptoval, ukazuje, že skutečným motivem žalobce není obava se snížené dobytosti pohledávek, nýbrž snaha a priori negovat transakci jako takovou. O uvedeném svědčí i tvrzené spekulace žalobce týkající se platnosti smlouvy o prodeji porušující nadto zásadu dle § 574 o.z. a jdoucí nad rámec řízení o žalobě dle § 2181 o.z.

7. Mezi účastníky nebylo v řízení sporným, že dne 1.9.2020 bylo žalobci (coby věřiteli a dlužníku) žalovanými 1) a 2) oznámeno, že dne 25.8.2020 byla mezi žalovaným 1) jako prodávajícím a žalovaným 2) jako kupujícím uzavřena Smlouva o prodeji části závodu – části organizačního útvaru nazývaného „Divize 4“, obsahující zároveň přílohu o některých smluvních vztazích týkajících se žalobce, do nichž vstoupil žalovaný 2) namísto žalovaného 1). Spornou nebyla rovněž skutečnost, že žalobce coby věřitel s převodem části závodu nesouhlasil. Ze Smlouvy o prodeji části závodu uzavřené dne 25.8.2020 mezi žalovaným 1) jako převodcem a žalovaným 2) jako nabyvatelem dle ust. § 2175 a násl. o.z. bylo zjištěno, že předmětem převodu organizační útvar převodce „Divize 4“, zabývající se infrastrukturními projekty v silničním dopravním stavitelství a jedná se o část závodu, která vykazuje hospodářskou a funkční samostatnost. V bodě II. Smlouvy je specifikován majetek Závodu, který automaticky přechází na nabyvatele (s odkazem na příslušné přílohy) – jedná se zejména o veškerý dlouhodobý hmotný majetek, krátkodobý finanční majetek (zejména bankovní účty), zásoby, software a jiný nehmotný majetek (vyjma průmyslového vlastnictví). V souvislosti s prodejem Závodu se nabyvatel stává právním nástupcem převodce v obchodních smlouvách souvisejících se Závodem, věřitelem všech pohledávek a dlužníkem, které přechází na nabyvatele automaticky spolu se Závodem. Na Nabyvatele dále přecházejí práva a povinnosti Převodce z pracovněprávních vztahů týkající zaměstnanců Závodu. Součástí smluvních ujednání je i přehled záruk zajišťujících závazky ze smluv a právních vztahů, které přecházejí na Nabyvatele spolu se Závodem (vyjma smluv mezi vystavujícími bankami a Převodcem, na jejichž základě byly vystaveny bankovní záruky). Dle bodu VIII./8 Smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem podpisu oběma smluvními stranami.

8. Z prohlášení o trvání práv z bankovní záruky, vydaného Českou spořitelnou, a.s. dne 7.9.2020 pro Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále ŘSD) bylo zjištěno, že podepsané bance bylo oznámeno žalovanými 1) a 2) uzavření předm. smlouvy o prodeji části závodu „Divize 4“ s tím, že součástí převedené části obchodního závodu byly i závazky Metrostav a.s. zajištěné bankovními zárukami (uvedené v seznamu). Práva a povinnosti Metrostav a.s. jako dlužníka z bankovních záruk tedy dne 1.9.2020 přešly na Metrostav Infrastructure a.s., který se stal dlužníkem z bankovních záruk. Česká spořitelna, a.s. ve vztahu k bankovním zárukám oznamuje, že změna dlužníka z bankovních záruk z žalovaného 1) na žalovaného 2) z důvodů uvedených v oznámení nemá vliv na povinnost uspokojit věřitele z bankovních záruk podle jednotlivých záručních listin při splnění dalších podmínek v záruční listině uvedených. Dále podepsaná banka sdělila, že při uplatnění záruky bude akceptovat výzvu, kde bude jako dlužník uveden Metrostav Infrastructure a.s., výměna záruční listiny není nutná. Soud dále zjistil, že Prohlášení o trvání práv z bankovní záruky se stejným obsahem týkající se předm. smlouvy o převodu části závodu uzavřené mezi žalovanými zaslaly ŘSD i další banky: Raiffeisenbank a.s. (potvrzení ze dne 4.9.2020), Komerční banka a.s. (potvrzení ze dne 14.9.2020) a Československá obchodní banka a.s. (potvrzení ze dne 11.9.2020). Prohlášení o trvání práv z bankovní záruky ze dne 2.9.2020 vydala Raiffeisenbank a.s. se stejným obsahem i žalobci (týkající se dvou bankovních záruk č. 180876 a č. 160002).

9. Žalobce v průběhu řízení doložil smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a žalovaným 1) a smlouvy o sdružení, jejímiž členy byli žalobce, žalovaný 1) a případně další společnost (např. Strabag a.s., Skanska DS a.s., Stavby silnic a železnic, a.s.). Z obsahu těchto smluv o sdružení vyplývá, že účelem smlouvy je získání veřejné nadlimitní zakázky (týkající se projektů v silničním dopravním stavitelství) zadavatele Ředitelství silnic a dálnic ČR (ŘSD). Ke každé z těchto smluv o sdružení žalobce doložil příslušné smlouvy o dílo (soubor smluv) uzavřené mezi ŘSD jako objednatel a Sdružením (členy sdružení) jako zhotovitelem týkající se příslušné veřejné zakázky. Mezi účastníky existence těchto smluv nebyla v řízení sporná. Spornou nebyla ani skutečnost, že se jedná o smluvní vztahy (práva a závazky) žalovaného 1) týkající se činnosti Divize 4, které přešly na základě předm. Smlouvy o převodu části závodu ze dne 25.8.2020 na žalovaného 2) .

10. Žalobce ke svému tvrzení o zhoršení dobytosti pohledávek předložil v řízení 2 znalecké posudky znaleckého ústavu APELEN VALUATION a.s. (zpracovatel Ing. Mgr. Petr Tůma). Z posudku č. 1220-03/2022 ze dne 3.1.2022 bylo zjištěno, že předmětem ocenění bylo posouzení a porovnání ekonomické síly žalovaného 1) a žalovaného 2), a to v porovnání s převedenými kontrakty v rámci prodeje Části závodu. Znalec v úvodu popsal společnost žalovaného 1), která byla založena v roce 1991 a je řídicí osobou Skupiny Metrostav, která ke dni 31.12.2020 tvořila celkem 62 právnických osob působících v odvětví stavebnictví a je v pozici lídra na stavebním trhu. Společnost žalovaného 2) vznikla v roce 2012 a je členem Skupiny Metrostav jako jedna z dceřiných společností žalovaného 1). První dohledatelná ekonomická aktivita v oblasti stavebnictví žalovaného 2) je až v roce 2020. Znalec pak na základě ve Sbírce listin dostupných rozvah a účetních závěrek ke dni 31.12.2020 obou společností porovnával ekonomickou sílu žalovaných. Na základě podrobného rozboru dospěl znalec k závěru, že hodnocení žalovaného 1) jak podle individuálních tak podle konsolidačních výkazů, vychází nepoměrně lépe než pro společnost žalovaného 2). Žalovaný 1) jako předchozí smluvní partner představoval subjekt o mimořádné ekonomické hodnotě, zatímco žalovaný 2) představuje pouze jednu z mnoha dceřiných společností původního partnera, která navíc až do roku 2020 nevykazovala žádnou větší podnikatelskou činnost. Vlastní kapitál žalovaného 2) činí pouhých 166 044 000 Kč, žalovaného 1) 8 230 862 000 Kč; tržby žalovaného 2) činily jen 1 712 635 000 Kč, žalovaného 1) 23 023 082 000 Kč; hotovost žalovaného 2) dosahovala výše 364 319 000 Kč, žalovaného 1) 4 328 117 000 Kč. Znalec uzavřel, že dle uvedených analýz je ekonomická síla žalovaného 2) s ekonomickou silou žalovaného 1) nesrovnatelná, resp. výrazně horší, což může mít přímý vliv na plnění převedených zakázek a dobytost vzniklých pohledávek. V navazujícím posudku č. 1267-44/2022 ze dne 6.4.2022 se znalec zabýval konkrétním vyčíslením existujících i podmíněných pohledávek (peněžitých a nepeněžitých) žalobce za žalovaným 2) ve vztahu k převedeným kontraktům k datu 1.1.2022, a to včetně možných pohledávek z titulu odpovědnosti za vady v záruční době 10ti let či možných pohledávek z titulu porušení smluvních povinností (regresní pohledávky, smluvní pokuty). Znalec potvrdil, že ke dni uzavření předm. smlouvy o převodu evidoval žalobce v účetnictví peněžitě pohledávky za žalovaným 1) na základě vystavených faktur v částce 17 mil. Kč. Zdůraznil však, že se jedná pouze o zlomek z celkových pohledávek, které vyplývají a mohou v budoucnu vyplývat z definovaných vztahů, což blíže rozvedl. V rámci výsledku zpracovatel posudků Ing. Tůma k otázkám žalovaných m.j. uvedl, že pojem „ekonomická síla“ není nikde v odborné literatuře definován, vycházel tedy z ukazatelů, které si subjektivně sám vytvořil. V rámci zpracování posudků znalec žalované společnosti nekontaktoval, neboť to nepovažoval za nezbytné. Znalec posuzoval a srovnával v rámci zadání výhradně ekonomickou sílu žalovaných společností (jejich potenciál), aniž by se zabýval otázkou dobytosti pohledávek či ručením mateřské společnosti. V této souvislosti znalec zdůraznil, že se jedná o otázku právní.

11. Žalovaní v řízení předložili ke svým námitkám k výše uvedeným znaleckým posudkům odborné vyjádření znaleckého ústavu PDF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25.4.2022 (k posudku č. 1220-03/2022) a ze dne 29.4.2022 (k posudku č. 1267-44/2022). Z odborného vyjádření ze dne 25.4.2022 vyplývá, že zhotovitel upozornil na nejednoznačnost a vágnost pojmu „ekonomická síla“, kdy v podnikové teorii tento pojem de facto neexistuje a v odborných ekonomických kruzích není běžně užíván, přičemž ani Znalecký posudek tento pojem nijak objektivně nedefinuje, jeví se zhotoviteli již samotná znalecká otázka posudku značně rozporuplná a zavádějící. Zpracovatel dále m.j. poukázal na selektivní výběr a nízkou použitelnost finančních ukazatelů, což podrobně rozvedl. Dále rozvedl, že v posudku použití ukazatelů účetní hodnoty vlastního kapitálu a celkových aktiv, vycházející z účetních, tj. nepřeceněných hodnot majetku a závazků tržní hodnoty, bez zohlednění výnosového potenciálu podniku, je pro potřeby jakéhokoli finančního hodnocení podniku a potažmo dobytosti pohledávek chybné, ekonomicky iracionální a neodůvodněné, způsobující významnou odchylku od ekonomické reality. Zpracovatel podrobil kritice i další použité ukazatele a uzavřel, že dosažené závěry znaleckého posudku č. 1220-03/2022 shledává za neurčitě, nedostatečné, zavádějící, kdy znalec nemohl zodpovědně posoudit zhoršení dobytosti předm. pohledávek. Ke stejným závěrům dospěl zpracovatel i u znaleckého posudku č. 1267-44/2002, kdy znalec nemohl zodpovědně vyčíslit výši existujících a podmíněných pohledávek žalobce za žalovaným 2). Podrobně pak rozvedl své námitky k subjektivním soudům a spekulacím znalce týkajících se vysoce nepravděpodobného scénáře všech údajných nároků v jeden konkrétní časový moment, kdy znalec zároveň subjektivně spekuluje, že tíhu údajného nesplnění závazků ponese u smluv o sdružení několika členů jen žalobce. Zpracovatel zdůraznil, že znalec se zabývá právními otázkami, které mu nepřísluší.

12. Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) č.j. 33784/2021/500/Alv ze dne 7.10.2021 ve spojení s rozhodnutím předsedy ÚOHS č.j. 42257/2021/163/PBI ze dne 10.12.2021 bylo zjištěno, že zdejší žalobce podal návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonu zadavatele Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje při zadání veřejné zakázky II/385 Čebín obchvat, v němž se domáhal přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele – zdejšího žalovaného 2) (dále vybraný dodavatel). Navrhovatel v této souvislosti napadal předm. smlouvu o prodeji části závodu ze dne 25.8.2020 uzavřenou mezi žalovanými s tím, že se jedná o účelovou transakci převodu Divize 4, a tím neplatnou smlouvu o převodu. Navrhovatel má m.j. pochybnosti o rozsahu výrobních kapacit, které měly být převodem dotčeny a vyvozuje, že předmětem převodu byla v zásadě jen manažerská složka Divize 4. Úřad návrh zdejšího žalobce částečně zastavil a do zbytku zamítnul. Na základě předložené obsáhlé spisové dokumentace Úřad dospěl m.j. k závěru, že v šetřeném případě nešlo o účelový „prodej“ preferencí, ale došlo k převodu části závodu včetně odpovídajícího realizačního zázemí (organizačních prvků, hmotného majetku, finančního majetku a zaměstnanců) a rovněž závazků vztahujících se k předm. referencím (obchodních smluv, účasti ve sdruženích a bankovních záruk zajišťujících závazky ze smluv). Spolu s dalšími doklady pak vytvářejí logicky provázaný celek svědčící o tom, že na vybraného dodavatele přešlo odpovídající realizační zázemí, jež divize 4 k plnění převodem dotčených ref. zakázek využívala. Předseda Úřadu se neztotožnil s námitkami navrhovatele (zdejšího žalobce) a podaný rozklad zamítnul. Z odůvodnění rozhodnutí m.j. vyplývá, že z notářského zápisu bylo zjištěno, že na vybraného dodavatele přešlo 534 zaměstnanců, což dle předsedy Úřadu jednoznačně prokazuje převod rozsáhlého personálního zázemí, které může vybraný dodavatel použít m.j. i při realizaci šetřené veřejné zakázky.

13. Žalovaný 2) v průběhu řízení předložil ke své argumentaci řadu listin týkající se průběžného plnění zakázek (za období do prosince 2022), u nichž na základě předm. smlouvy o převodu části

závodu přešla práva a závazky na žalovaného 2) . Žalobce tyto listiny ani plnění smluvních závazků žalovaným 2) po převodu Divize 4 nezpochybňoval.

14. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Podle ust. § 2181 o.z. zhorší-li se prodejem závodu dobytnost pohledávek, má věřitel prodávajícího, který s prodejem nesouhlasil, právo domáhat se, aby soud rozhodl, že prodej závodu (části závodu) je vůči němu neúčinný. Toto právo zaniká, neuplatní-li je věřitel do jednoho měsíce ode dne, kdy se o prodeji dozvěděl. Předně je třeba konstatovat, že žaloba byla dle cit. ustanovení podána včas, přičemž v řízení nebylo sporným, že žalobce s prodejem Části závodu nesouhlasil. V řízení nese důkazní břemeno k tvrzenému zhoršení dobytnosti pohledávek strana žalující, o čemž byl žalobce soudem poučen. Soud dále zdůrazňuje, že neúčinnost smlouvy o převodu závodu či jeho části je třeba zkoumat ve vztahu k pohledávkám splatným či nesplatným, které existovaly v době účinnosti převodu, v daném případě ke dni 25.8.2020. Zhoršení dobytnosti těchto pohledávek mající za následek relativní neúčinnost smlouvy o převodu je třeba posuzovat v reálném časovém horizontu následujícím po uzavření smlouvy o převodu, nikoliv předvídat (spekulovat) skutkový děj v řádu let do budoucna. Jedná se dle názoru soudu o logický výklad v souvislosti se zásadou právní jistoty, o čemž svědčí i hmotněprávní propadná lhůta k podání žaloby o určení neúčinnosti u soudu. Na zhoršení dobytnosti pohledávky lze dle konstantní judikatury usuzovat z chování resp. konkrétních projevů nového vlastníka v bezprostřední souvislosti s uzavřením smlouvy, zejména nezájmu na plnění převzatých závazků. S ohledem na skutečnost, že se nemusí jednat ještě o splatné pohledávky, postačí obecný postoj nabyvatele ke splácení převzatých dluhů.

15. Z výše provedeného dokazování vyplynulo, že žalovaný 2) do doby vyhlášení rozsudku (tj. 2 a půl roku od účinnosti smlouvy o převodu části závodu) své převzaté závazky plní. Žalobce v řízení neoznačil jediný konkrétní případ, z něhož by bylo možné dovodit projev žalovaného resp. odmítavý postoj či reálnou nemožnost dostát svým závazkům z předm. smluv ve vztahu k žalobci či dalším členům sdružení. Z provedeného dokazování obsahem předm. smlouvy o převodu části závodu vyplývá, že žalovaný 2) převzal v souvislosti s převodem Divize 4 veškeré technické, finanční a personální zázemí vztahující k této části závodu, která je samostatným organizačním celkem. Argumentace žalobce o nulových tržbách v letech 2016 – 2018 žalovaného 2) je proto pro posouzení věci zcela irelevantní. O řádném převodu odpovídajícího realizačního zázemí pro činnost převedené Divize 4 ostatně učinil závěr i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který k námitce zdejšího žalobce (obdobně jako v tomto řízení) provedl podrobné dokazování. Převzetí přes 500 zaměstnanců žalovaným 2) jistě nesvědčí argumentu žalobce, že žalovaný nemá dostatečné kapacity k dokončení dosud nezrealizovaných zakázek potažmo ke splnění nepeněžitých pohledávek.

16. Žalobce svoji žalobu výhradně odůvodňuje tvrzením, že žalovaný 1) je podstatně větší společností než žalovaný 2). V tomto duchu předložil v řízení i výše uvedený znalecký posudek č.1220-03/2022, kdy znalec porovnává „ekonomickou sílu“ žalovaných společností. Sám znalec Ing. Petr Tůma při svém výslechu potvrdil oponentní stanovisko znalecké kanceláře PDF APOGEO Esteem, a.s., že pojem „ekonomická síla“ nemá oporu v žádné odborné literatuře, tudíž se jednalo o subjektivní posouzení znalce na základě vlastních kritérií. Znalec v rámci znaleckého posudku nehodnotil dobytnost pohledávek resp. zhoršení dobytnosti pohledávek ke dni účinnosti předm. smlouvy, což mu ostatně nepřísluší, neboť se jedná o otázku právní. V rámci posouzení této otázky je třeba přihlídnout k dalším faktorům, a to zejména zajišťovacím mechanismům převzatých pohledávek. Jak vyplynulo z výše provedeného dokazování, banky akceptovaly předm. smlouvu o převodu části závodu na žalovaného 2) a potvrdily trvání práv z bankovních záruk. Za

podstatné ve věci soud dále považuje institut zákonného ručení dle kogentního ust. § 2177/1 o.z. S ohledem na výše uvedené okolnosti soud nepovažuje argumentaci žalobce týkající se neefektivity zákonného ručení za opodstatněnou. Jak bylo uvedeno shora, v rámci zkoumání zhoršení dobytosti pohledávky se nelze výhradně dovolávat závazků a pohledávek z titulu odpovědnosti za vady a za škodu, které mohou vzniknout v časovém horizontu 5ti či 10ti let, jak to činí žalobce. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že znalecký posudek č. 1267-44/2022 předložený žalobcem v řízení považuje pro účely tohoto sporu z uvedených důvodů za nepoužitelný. Lze souhlasit s námitkami vyjádřenými v odborném stanovisku společnosti PDF APOGEO Esteem, a.s., že vyčíslení těchto pohledávek znalcem v časovém horizontu 10ti leté záruční doby, nadto vše k datu 1.1.2022, je pouhým spekulativním scénářem. V intencích těchto závěrů pak nelze mít za prokázané, že zákonné ručení žalovaného 1) není ke dni účinnosti předm. smlouvy o převodu části závodu dostatečným zajištěním, a že i přes ručení žalovaným 1) dojde ke zhoršení dobytosti převzatých pohledávek. Nadto má žalobce k dispozici fond kupujícího a subsidiárně fond ručícího prodávajícího. Žalobce pak hodnověrně ani neosvětlil, jaké zásadní důvody jej vedly k tomu, že odmítl žalovaným 1) nabízené rozšířené ručení. V této souvislosti soud podotýká, že z rozhodovací činnosti je mu známo, že např. společnost Strabag a.s. rozšířené ručení na základě předm. smlouvy o převodu části závodu od žalovaného 1) přijala.

17. Soud s odkazem na shora uvedené dospěl k závěru, že žalobce v řízení neprokázal, že prodejem části závodu (Divize 4) došlo ke zhoršení dobytosti pohledávek převzatých žalovaným 2). Žalobce postavil svoji argumentaci na srovnávání „ekonomické síly“ žalovaných, což s ohledem na výše uvedené závěry k rozhodnutí soudu o neúčinnosti převodu části závodu vůči žalobci nepostačuje. K tomu je třeba dodat, že je obecně známou skutečností, že ani u „velkých“ společností nelze vyloučit, že se časem nemohou dostat do úpadku či finančních problémů. Jak bylo již uvedeno shora, žalobcem předložené znalecké posudky proto nemají pro účely tohoto sporu žádnou vypovídací hodnotu. Soud dále neshledal jako relevantní argumentaci žalobce, vznesenou v průběhu řízení, týkající se pravomocných rozsudků z roku 2022 (vydaných 2 roky po podání žaloby) v trestní věci týkající se obou žalovaných, neboť na výše uvedených závěrech soudu nemohou nic změnit, a to zejména z důvodu časově omezeného posuzování věci, jak shora uvedeno. Soud proto ze všech uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítnul. Pro úplnost soud konstatuje, že nebyl důvod se zabývat v řízení o určení neúčinnosti prodeje části závodu žalobcem zpochybňovanou neplatností předm. smlouvy o převodu, neboť k tomu nesvědčí žalobci v tomto sporu aktivní legitimace.

18. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ust. § 142/1 o.s.ř. Žalovanému 1) byla dle vyhl. č. 177/1996 Sb. přiznána náhrada za právní zastoupení za 14 úkonů právní služby po 3 100 Kč – převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ze dne 11.12.2020, replika ze dne 23.4.2021, účast na jednání dne 5.5.2021 a dne 5.1.2022, replika ze dne 20.3.2022, vyjádření ze dne 5.5.2022, účast na jednání dne 11.5.2022 – 2 úkony, účast na jednání dne 19.10.2022 a dne 13.1.2023 – 2 úkony, vyjádření ze dne 6.2.2023 a účast na jednání dne 8.2.2023. Dále byl žalovanému 1) přiznán dle § 13/3 vyhlášky 14x rež. paušál po 300 Kč, s připočtením 21 % DPH v částce 9 996 Kč celkem k náhradě 57 596 Kč.

19. Žalovanému 2) byla přiznána dle vyhl.č. 177/1996 Sb. náhrada za právní zastoupení za 14 úkonů právní služby po 3 100 Kč – převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ze dne 2.12.2020, replika ze dne 23.4.2021, účast na jednání dne 5.5.2021 a dne 5.1.2022, vyjádření ze dne 5.5.2022, účast na jednání dne 11.5.2022 – 2 úkony, vyjádření ze dne 25.5.2022, účast na jednání dne 19.10.2022 a dne 13.1.2023 – 2 úkony, vyjádření ze dne 6.2.2023 a účast na jednání 8.2.2023. Dále

byl žalovanému 2) přiznán 14x rež. paušál po 300 Kč, s připočtením 21 % DPH v částce 9 999 6 Kč celkem k náhradě 57 596 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 8. února 2023

JUDr. Helena Nebesařová v.r.

předsedkyně senátu